

facere uidetur, ut mens Plinii apertior fiat & dilucidior. Ea sunt in XII. Sub idem tempus inter lacum Fucinum, amnemque Lirin, perrupto monte, quo magnificentia operis à pluribus uiseretur, lacu in ipso nauale praelium adornatur, ut quondam Augustus, structo cis Tiberim stagno: sed leuibus nauigiis, & minore copia ediderat. Claudius triremes, quadriremesque, & undeuiginti hominum millia armauit cincto ratibus ambitu, ne uaga perfugia forent, ac tantum spacium amplexus, ad uim remigii, & gubernantium artes, impetus nauium: & praelio soliti in ratibus pratoriarum cohortium manipuli, turmaeque adstiterant, antepositis propugnaculis, ex quibus catapultae, balistaeque tenderentur. Reliqua lacus classarii rectis nauibus obtinebant, ripas & colles ac montium edita, in modum theatri multitudo innumera compleuit, proximis è municipiis, & alii urbe ex ipsa, uisendi cupidine, aut officio in principem. Ipse insigni paludamento, neque procul Agrippina chlamyde aurata, praesidere. Vides ut quod Plinius paludamentum auro textili dixit, Tacitus chlamydem auratam dixerit: sed tamē Plinio testi oculato fides potius habenda. Ouidius quoque pallae aureae meminit, Ipse deus uatum palla spectabilis aurea.

Porro autem utebantur auro intexto, inuento regum Asiae in Attalicis maxime. Plinius in octauo, Aurum in texere in eadem Asia inuenit Attalus rex: unde nomen Attalicis. Quin & illud adscribendum duxi, quod de Aureliano Vopiscus, habuisse uidelicet in animo, ut aurum neque in cameras, neque in tunicas, neque in pelles, neque in argentum uerteretur, dicens, plus auri esse in rerum natura, quam argenti: sed aurum per uarios bractearum, filorum & liquationum usus perire, argentum autem in suo usu manere. Idem Vopiscus autor, Tacitum imperatorem